

C/2024/5649

30.9.2024

Skarga wniesiona w dniu 13 sierpnia 2024 r. – Société générale i SG Option Europe/SRB

(Sprawa T-422/24)

(C/2024/5649)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société générale (Paryż, Francja), SG Option Europe (Puteaux, Francja) (przedstawiciele: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i C. Duriez, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji nr SRB/ES/2024/20 z dnia 11 czerwca 2024 r. w sprawie ponownego przyjęcia decyzji w sprawie obliczania składek ex ante za rok 2021 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do ustalenia współczynnika korygującego. Skarżące podnoszą naruszenie prawa, ponieważ SRB naruszyła art. 70 ust. 2 rozporządzenia SRMR⁽¹⁾, ustalając całkowitą kwotę składek ex ante na rzecz SRF na poziomie przekraczającym pułap 12,5 % ostatecznego poziomu docelowego ustanowionego przez ten artykuł.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia. Skarżące podnoszą naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ SRB nie przedstawia jasno metody zastosowanej do obliczenia rocznego poziomu docelowego i nie uzasadnia ustalenia współczynnika 1,35 %.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do ograniczenia korzystania z nieodwołalnych zobowiązań płatniczych (zwanym dalej „NZZ”). Skarżące powołują się na naruszenie prawa, ponieważ SRB opiera się na błędnej wykładni przepisów regulujących korzystanie z NZZ w celu, po pierwsze, ograniczenia części NZZ poniżej pułapu 30 % składek ex ante bez posiadania do tego kompetencji, a po drugie, ograniczenia rodzaju gwarancji wyłącznie do gotówki, pozbawiając tym samym te przepisy skuteczności (effet utile).
4. Zarzut czwarty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Skarżące powołują się na oczywisty błąd w ocenie, ponieważ ryzyko związane z procyklicznością i płynnością, na które powołuje się SRB w celu ograniczenia stosowania NZZ, jest bezzasadne, biorąc pod uwagę w szczególności charakterystyczne cechy NZZ i kontekst ich stosowania.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia. Skarżące podnoszą naruszenie obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że zaskarżona decyzja nie wskazuje w sposób precyzyjny i szczegółowy, w jaki sposób konieczne jest, po pierwsze, ustalenie pułapu wykorzystania NZZ na 22,5 %, a po drugie, zaakceptowanie jako zabezpieczenia jedynie gotówki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).